

HER ŞİİR KONUŞUR BİR YALNIZLIKTAN

Muzaffer DEVELİ

Ayrılığın vakti varınca göğe
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan
Toprak ateş ve su düşer üç öge
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Süveydâ denilen gönül imleci
Sevdâyı bahara deren tümleci
Cananın yüreği aşkın yeleci
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Örülen ağları zalim feleğin
En büyük düşmanı nisyân belleğin
Duvara asılır bil ki eleğin
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Bu tenimi saran hasarlı doku
Bülbülün başını döndüren koku
Gülün nişangâhı dalında oku
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Gözlerimden akan sızılı nehir
Anılarla dolan büsbütün şehir
Hicrânın uykumda verdiği zehir
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Vuslat zindanında çürümek mi aşk
Acıdan acıya bürümek mi aşk
Hazân köprüsünden yürümek mi aşk
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Hüzünlü nağmeler kırık sazımda
Yeşilimi döken güzün yazımda
Hangi söz anlatır hazin yazımda
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Susuzluk içinde kurur pınarım
Bahar görecektir mi koca çınarım
Bu fani dünyada göçer konarım
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Yaşamı da biten ezaya mahlas
Tek yanan değilim; tutuşan atlas
Gurura sığınmak haksız iltimas
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

Vaktimi harcayan hayırsız dilber
Yaşlanacaktık ya hani beraber
Pulsuz ve mektupsuz kaldım bîhaber
Her şiir konuşur bir yalnızlıktan

BİR YERE SİĞMADI BU GARİP BAŞIM

Hacer ALİOĞLU (Yakuti)

Günlerdir çıkmıyor bir sızı bende
Bağrıma bir çivi çakılmış gibi
Bir başıma kaldım en zor günümde
Bütün ümitlerim yıkılmış gibi

Ne dost ne arkadaş ne emmim dayım
Kime tutunduysam yalnızlık payım
Doğmuyor üstüme güneşim ayım
Ufkuma bir perde çekilmiş gibi

Boşaldı zemberek dönüyor boşa
Çarkı kırılmıştır çevirmez başa
Dayanmıyor artık bağrım ataşa
Yanardağ içinde yakılmış gibi

Yârin yüreğinde bir kara taşım
Bir yere sığmadı şu garip başım
Akıyor gözümde kanlı gözyaşım
Ciğerimden parça sökülmiş gibi

Yakuti çok uzak yerlerden geldim
Geldim de o yârin kapısını çaldım
Yar bu elden gitmiş yığıldım kaldım
Beynime bir kurşun sıkılmış gibi